

При прѣп. Григорія Θεодосій намѣри всичко, что то му трѣсила душа та отдавна. Той и денѣмъ и нощемъ ся учаше на чистѣ вѣрѣ и свѣщенны заповѣди, кои въздигахъ душѣ тѣ му въ мѣрѣ на духовны възрастъ. Кѣто послѣдуваше священному си учителю, той ся насищаваше съ духовно питіе. „Великій тѣ подвижникъ, кѣто видя рѣвностный му животъ по Богу, прѣдаде му не само: обычны правила на подвижничество то нѣ и наставленія за умозрителенъ животъ.“ Прѣподобный Григорій ꙗко извѣстенъ прѣимушьствено както наставникъ за съзърцателны животъ; — той ся показва тѣкѣвъ въ писменны ты си наставленія и высокы Богословскы съчиненія. ⁶⁾

Нѣгова та Метафизико-Юмпирическа Психологія съдържава слѣдующи ты начяла: „Спази умъ тѣ си; всегда имай умна молитва; Богъ ꙗко вѣчный умъ; имай дѣятелнѣ, умнѣ и сѣрдечнѣ молитвѣ; сѣществувать добродѣтели и страсти; Безмѣлѣ ꙗко и молитва много може за усъвършяванѣ; чловѣкъ може да осѣти благодатныи признаци и духовнѣ тѣ прѣльсть; чловѣкъ да постигне послѣднѣ точкѣ — Бога — на опрѣдѣленіе то си, да ся сѣѣдини съ вѣчный тѣ умъ — Трѣдинный Богъ, трѣба му топлота и дѣйство. А Аскетско то му Богословіе въ XIV. вѣкѣ износи освѣтъ до сега открыты на видѣло, и слѣдующи ты догмати: земля обѣтованіе ꙗко безстрастіе, испълнено както съ медъ и млѣко съ духовно веселіе; Святѣ ти въ бѣдушій тѣ вѣкъ внѣтрѣшно слово щѣтъ гово-

⁶⁾ Прѣподобный Григорій Синаита поживе около 1330 год. той много Атонскы монастыри просвѣти съ свои ты проповѣди, па кѣто му додѣхъ отъ размырицѣ тѣ, той ся заслони въ Българіѣ, Арх. Инок. Кн. II. вѣк. XIV стр. 302.